

در باب عشق و هنر در رادیو

● محبی تونهای

مدیر گروه فرهنگ، ادب و هنر رادیو معارف

است و به یقین رسانه‌ای که ارج و قربی برای ایده هنرمند و شیوه‌های هنری قاتل است، پیشتر خود را به رخ خواهد کشید. اگر هدف رسانه، فرهنگ‌سازی، تسویه و ارتقای جامعه از لحاظ فرهنگی، اجتماعی و... است و برنامه‌ساز، دغدغه تعالی مخاطبان را در ذهن دارد، نیازستجو مخاطب و شیوه انتقال نیازها، دو بال موقوفیت یک رسانه با برنامه‌اند.

وقتی در ویژگیهای رادیو خاصیت احاطه‌کنندگی مخاطب، فرست روابط‌دازی به مخاطب، سرعت انتقال پیام، ارتباط عاطفی و عمیق‌با مخاطب و... را یادآور می‌شوند، ضرورت کار هنری در جوانان می‌نماید.

این همه، به چهت تزکاری دوستانه به نیروگرینان رسانه است که دغدغه ارتقا سطح کیفیت برنامه‌ها را دارند.

اگرچه رادیو، از وجود هنرمندان بی‌بهره بوده و نیست، اما وضعیت تاخویرشاید در برخی جایگاه‌ها؛ چون: نویسنده‌گی و گویندگی، توجهی شایان می‌طلبد تا به بهترین وجه از ابزارهای هنری برای القای اپیاس استفاده گردد.

بته در تهیه‌کنندگی برخی برنامه‌ها نیز آسیب‌پذیر؛ چون: ناهمانگی آیتها، اهمگونی عوامل برنامه، کلیشه‌ای و قابل پیش‌بینی بودن روند برنامه، توجه نکردن به تعلق مخاطر و نیاز مخاطب و مسائلی از این دست یافته می‌شوند که نگاه مناقوت و هنرمندانه می‌تواند تحولی در شیوه برنامه‌سازی ایجاد نماید.

به زعم نگاران، نگرشی ویژه به مقوله هنر و هنرمندان در رسانه و هنری کردن فضای رسانه، گزیرگاهی مناسب از کلیشه هاست تادر فرایند تولید، حرکتی جانی صورت گیرد.

سردپیری و انتخاب موضوعات بکر و مورد نیاز جامعه، گزارشگری و نحوه پرسنلگری و پرسشیابی از اسخهای گزارش-شونده، صدابداری و نحوه ورود و خروج صدا و چیزگونگی گفت‌وگو و ارتباط با شنونده و... همه دنبایی است که اگر هنرمندانه دنیا شوند، برنامه، اقبال شوندگان را دربی خواهد داشت.

روزمرگی، انبوه‌سازی، برآرد اندیشی، عدم نظرات تکنیکی، نبود نقد، بی‌توجهی به بازخورد برنامه،... آفتهایی هستند که گریان برنامه‌سازی را گرفته و بی‌گمان عشق و هنر است که برنامه را در برابر این آفات و اکسینه می‌کند؛ هرچند ضرورت نگاه به معیشت برنامه‌ساز در ایجاد انگیزه و دلگرمی بیشتر بر کسی پوشیده نیست.

مدتهاست بر خود فرض می‌دامن تا قلم بگیرم و در باب رسانه، مطالبی پراکنده که در ذهن ایناشته شده را، بر صفحه کاغذ پیاده کنم. پیش از این بگویم موضوع این نوشتار، نه نقد رسانه است، نه نقد برنامه و برنامه ساز و نه ملاحظاتی در باب مخاطب. به اعتباری شاید همه باشد و هچ نباشد.

هرچه باشد مرتبط با رسانه است، اما پراکنده.

... سالهایست همقدمی و همدیمی با جماعت هنرمند و تأمل در کار و بار آنها روشن می‌سازد که هنرمند، انسانی است مانند همه انسانهای دیگر، اما همین انسانهای عادی، گاه دست به هنجارشکنیهای می‌زنند که مردم حساب آهارا از چه جدا می‌کنند. اساساً شان وجودی هنرمند، خلاقیت اوتست و فعل و انفعالاتی که در باطن هنرمند اتفاق می‌افتد، ثمره آن در هیئت هنری از هنرها ظاهر می‌گردد.

و حال رسانه‌ای که بر حیات فرهنگی و سیاسی جامعه سلطه دارد و قادر است مدل‌های ارزشی و رفتاری پر فراتری خلق کند، چیگونه می‌تواند بر مسئله هنر، هنرمند و کار هنری کمی اهمیت بشاند. بله، مقصود بهاداران به هنرمندان در رسانه و استفاده از خلاقیت، ابتکار و هنجارشکنی آنان در امر برنامه سازی است: در موج معاصر جهانی شدن که موضوع مخاطب جدی است، ایجاد برانگیختگی و شوق در مخاطب، هنری است که باید برنامه ساز در امر برنامه سازی پدید آورد تا برنامه‌ای موفق با مخاطبانی فعل داشته باشد. اگر «مک فارلند» معتقد است: «مردم رادیوی شان را روی موج تنظیم می‌کنند که بتواند آنچه را که آنها دیگر می‌خواهند، پخش کند و با وجود تنویر رسانه‌ای، دلیلی وجود ندارد که مخاطب به چیزی گوش دهد که نیازی را از پرآورده نمی‌سازد»، درست بیانگر ضرورت به کارگیری تکنیکهای رادیویی و شنگرهای برنامه سازی است و در امر انتقال پیام در چهت نیازهای جامعه.

دلیل روی اووردن مخاطب به رادیو، انتظار برآورده شدن نیازهای اوست و از دیگر سو هرگونه ارتباط، باهدف تأثیرگذاری بر مخاطب صورت می‌گیرد، پس اصل اول در تولید برنامه‌ها، مخاطب پژوهی، یعنی سنجش تمایلات، توقعات و ویژگیهای آنان است و اصل دوم، نحوه انعکاس نیازهای مخاطب باهدف تأثیرگذاری بر آنان است که این مقوله، کاری کارستان می‌طلبد و جماعتی هنرمند. امروزه صاحبان و سیاست‌گذاران رسانه‌ها در صدد دستیابی به مخاطبان بیشترند؛ چون مخاطبان امروز انتخاب گرنا، تنوع و امکانات رسانه‌ای، قدرت انتخاب آنان را بالا برده و در چنین شرایطی اعتبار رسانه، به میزان رضایت و اقناع مخاطبان وابسته

یکی از کارکردهای رادیوی محلی که نقش اساسی در توسعه فرهنگی-اجتماعی، سیاسی و اقتصادی دارد، پرکردن شکاف موجود بین مسئولان محلی و ملت است. رادیو با تولید برنامه‌های تلفنی در این زمینه و با ایجاد بازخورد بین مخاطب با رادیو می‌تواند گامی موثر در جهت پرکردن این شکاف بردارد تا این طریق مردم بتوانند سخنان و نظرات و مشکلاتشان را به گوش مسئولان و مدیران جامعه برسانند.

شبکه محلی رادیو کرج، از طریق صدای مکتوب اقدام به این کار نموده است و نامه حاضر شاهدی است بر موفقیت این روش و نقش آن در اثربخشی رادیو.

جناب آقای دکتر خجسته معاون محترم صدای جمهوری اسلامی ایران

با عرض سلام و درود

احتراماً حضور مبارکتان معروض می‌داریم جندي پيش با مراجعيه به راديو كرج و با درخواست جهت حل مشكله که به اندازه يك پرونده قطور نامه نگاريهای مسئولان محترم، به خصوص در شهرداری منطقه^۹ و سازمان فضای سرزرگ، انجام شده بود، با استفاده از مسئولان مربوطه که در راديو پيگير مشكلات هستند، به آقای ارامک و سپس به خانم «حسيني» معرفی شدیم، که اين بزرگواران با جذب پيگير کار ما شدند و مشکلaman بر طرف شد. خيلي ساده خدمتمن عرض کيم که ماحل اين مشكل را خيلي اتفاقی فرض کردیم و از خدا توفيقشان را آزو نمودیم، ولی پس ازان چون دلگرم شده بودیم، دیگر دوستان و آشیان را نيز با راديو آشنا کردیم و سفارش نمودیم چنانچه مشکلاتي دارند باين رسانه محلی در تعاس باشند و بهوضوح ديديم که پيوسته مشكلات رفع می‌شوند و بعنهن بر لبان کسانی می‌شينند که به ویژه در مناطق محروم كرج دسترسی به جامی ندارند و کسی نیست دردي از دل آنها بردارد. ولی با تعاس تلفنی و پيگيريهای عزيزان در راديو كرج مخصوصاً از طريق صدای مكتوب که واعظ مشکل گشنا است، مرهمی بر زخم دل در دهنان می‌شود که جاي شتکار، زيرا مردم كرج و ساكنان مناطق محروم تها دخوشيشان اين است که جايگاهی دارند که از آن طريق بتوانند صدا و خواسته هایشان را به گوش مسئولان برسانند.

ما برای شما و سایر مسئولانی که در سازمان صداوسیما (نه تنها در كرج بلکه در عرصه های دیگر) برای این ملت تلاش و کوشش می‌کنند، آرزوی سلامتی و طول عمر داریم. واقعاً جای تشکر دارد که جايگاهی هست تا بدين گونه از شدت شتیخ و گلایه های مردم کاسنه شود و ملتمان با اميد زندگی کنند، که ماهمه اينها را ملين شما مسئولان دلسوزی هستیم که در سازمان صدا و سیما هدف الهی و الایچی دارید.

در ضمن، ناگفته نماند که ساختران جنابعالی را که چند ماه گذشته از شبکه تلویزیونی درخصوص نقش صداپخش شد و به رادیوی محلی کرج هم اشاره ای داشتند، با گوش جان شنیدیم و وجود شریف و اوژنشمند شما و تعهدی که نسبت به این مردم داریم، برایمان بیش از پیش ثابت شد.

در پایان از طرف عده کثیری از همشهریان کرجی پیشنهادی داریم که اگر عنایت بفرمایید در راديو كرج هم در ساعت مشخص مانند خبرهای سراسری، مأموریت پیامها و خبرهای داخلی و خاص کرج باشیم، محبت دیگری است که در حق این مردم نموده اید.

من...التوقيق
با تقديم شایسته‌ترین احترامات
سید‌احمد‌کربلائی

